

Јуначка смрт херцеговачког војводе Трипка – Радован Бећировић

1. У планине слободарске,
2. На Цетиње, равно поље,
3. Под Бријестом, на вратима
4. Иванове богомоље.
5. Скупили се Црногорци
6. Од невоље и од муке.
7. Није лако чекат било
8. С неколико страна Турке.
9. Књаз Никола говораше
10. Као јунак и дипломат:
11. „Видите ли, Црногорци,
12. Зло уђало свако за врат!
13. Турска сила од свакуда
14. Свој гвоздени обруч стеже,
15. А од глади Црногорци
16. У државе друге бјеже.
17. Гладан јунак и не гледа
18. Кудије ће да сијече,
19. И од своје фамилије
20. На свијету шта је прече?
21. Додијала свака мука:
22. Суша, борбе, неродице,
23. Да се скићу по свијету
24. Црногорске породице.
25. Само могу Црногорци
26. Издржати такве муке;
27. Остављати дом и кућу
28. И бјежати у хајдуке.
29. Хоће да се одупиру
30. Турској сили и бијесу.
31. Дигли су се Херцеговци
32. Да са себе јарам стресу.
33. Ми морамо Град никшићки
34. Да отмемо без одлога,
35. Него би нас Черкез-паша
36. Изненадит' отуд мога.
37. Код њега је силна војска,
38. С ону страну воде Таре,
39. Да Никшићу помоћ пружи
40. Црногорци кад ударе.
41. Но има ли овђе који
42. Од волико соколова
43. Да попали карауле
44. Код Башкова и Бобова.
45. Да се диже на оружје
46. Уплашена српска раја,
47. Но се бојим пострадаће —
48. Неће борби бити краја.
49. И страг ме је да бог рата,
50. У Аду се крије неће,

51. Да ка лани турска сила
52. На Левере-мост не пређе.
53. Те нам онда попалише
54. Сва Језера и Шаранце,
55. Иако су заглавили
56. У Гредама под Руданце“.
57. Онда скочи јунак један
58. Од четрдес' љета скоро.
59. - Кад таквијех људи имаш
60. Благо теби, Црна Гору!
61. Такве главе не бијаше
62. У сто би га људи бира.
63. Ниска би му врата била,
64. Од Морачког манастира.
65. На сабљу се налактио,
66. На балчак му гуја спава,
67. А коса му низ врат пала
68. Замршена ка у лава.
69. Намрштено мушко чело,
70. Кратка врата црна ока,
71. Бољи јунак бит не може
72. Нит' га родит Херцеговка!
73. За пасом му леденице
74. Са бегова из Азије,
75. Међу њима црносапац,
76. Вас од срме и мазије.
77. Џевердан је прислонио
78. У седефу и у срми,
79. Кад опали из бусије
80. Рекао би гром да грми.
81. Пригрнуо међедину
82. Сврг доламе и јелека,
83. А на глави лепрша му
84. Перјаница и челенка.
85. А џамадан и димије
86. Различите боје двије,
87. А звијезда на токама
88. Ка да из ње сунце грије.
89. Добио је у земану
90. Од Стамбола и Султана,
91. Кад је рају заступао
92. У врхове Кајмакана.
93. О грлу му лента виси,
94. Ка у Бана Церовића,
95. И још таква једна има
96. У Јоксима Кнежевића.
97. А дувана домаћега
98. На дугачки чибук пуши.
99. То је трава чудновата
100. Што у људској живи души.

101. Пушти ћесу са дуваном
102. У дружину, нека диме,
103. Међу собом говораху:
104. - Нема љепше људске стиме!
105. То Џаковић Трипко бјеше
106. Са обале мутне Таре,
107. Па завика: „Хоћеш ли ми
108. Дозволити господаре,
109. Да ја идем да побуним
110. Нашу рају по Затарју.
111. Да вјековне зулумћаре
112. И касарне похарају“.
113. И пуштити Турке нећу
114. Да про Таре пређу воде
115. Могу само преко мртва
116. Џаковића војеведе.
117. Књаз Никола похвали га
118. Пред господом црногорском,
119. И написа одобрење
120. Војсковођи дурмиторском.
121. Да купити војску може
122. Од Крнова до Љубишње
123. И барјаке дијелити,
124. Постављати старјешине.
125. Свак да му се покорава,
126. Да ударе ђе он рече,
127. Да свакоме образ узме
128. Са мегдана ко утече.
129. Џаковић је поздравио
130. Књаз Николу и племиће,
131. Више никад господара,
132. Ни Цетиње, гледат неће.
133. На тврдоме Белведеру
134. Појаха је коња вранца,
135. Око њега седам осам
136. Биранијех Шаранаца.
137. За два чела доспјели су
138. На обале воде Таре
139. И окупи Крајишнике,
140. На Турђију да ударе.
141. Окупио племенике
142. Дробњак, Пиву и Мораче.
143. У сред подне Тару прешли,
144. Испод села Брајковаче.
145. Попалише турска села.
146. На оружје раја скочи.
147. Кидисаше као вуци
148. Да Турцима ваде очи,
149. Попалише карауле
150. По Вашкову и Бобову,
151. На предају Црногорци
152. Из шанчева Турке зову.

153. Али ко ће да се преда,
154. Јуначки се бране Турци.
155. То су сиви соколови,
156. То су, брате, горски вуци!
157. Чуо Султан у Стамболу
158. Да је раја дигла уши,
159. И да царске карауле
160. На четири стране руши.
161. Па оправи коњанике
162. Пут Пљеваља и пут Фоче,
163. Наређује да сви Турци
164. На јуначке ноге скоче.
165. Да прогнаду Црногорце
166. С ону страну Таре воде,
167. Да у Стамбол главу пошљу
168. Џаковића војеведе.
169. Најстрожије наређује
170. Черкез-паши Миралају,
171. Да он мора, пошто пото,
172. Умирити српску рају.
173. Горе турске карауле,
174. У небеса облак лиже,
175. Докле војска регуларна
176. Са Черкезом-пашом стиже.
177. Боже један шта се ради;
178. Навалила сила турска
179. И стигоше на Пренђане,
180. Ђе је Тара вода уска.
181. Одступише Црногорци
182. С ону страну Таре воде,
183. А на мосту ено сама
184. Џаковића војеведе.
185. То обични чоек није,
186. Но ка тврди бедем стоји.
187. Од јуначке такe смрти -
188. То се само рђа боји!
189. Кад се на то ријешо
190. Да се плаши, нема преше,
191. Од јуначке погибије -
192. На свијету шта је љепше!
193. Све му лебди пред очима
194. На Цетињу шта је река,
195. Те остаде сам на мосту,
196. Да велику силу чека.
197. Драго му је, није стио
198. Да понесе клетву дома,
199. Него чека облакове
200. Великијех Крстолома.
201. Не плаши се турске силе,
202. Ни мачева, ни олова;
203. Имају ли друге земље
204. Оваквијех соколова!?

205. На њ'га Турци јуришају,
206. Мисле жива да ухвате,
207. Ал' нијесу предвиђали
208. Да ће скупо да га плате.
209. Ријетки су таки људи,
210. Витезови и јунаци.
211. То су били горостаси,
212. То су били кременштаци.
213. Под ранама жестокијем
214. У сједећем бјеше ставу,
215. Кад му Турци показаше
216. Ћор-Симову стару главу.
217. Па кад виђе посјечена,
218. Од стотину љета оца,
219. Шест Каљића убио је
220. Из љутога гасеровца.
221. Борио се ка Обилић
222. Док га ране освојише,
223. Ђурђевићи и Каљићи
224. На њега се окомише.
225. Не би наша љуће братство
226. Ка Каљића из Лијеске
227. И толико мржње вјерске.
228. Ама, Аљо Мицановић,
229. Преко мртвих седам брата,
230. Успио је да војводи
231. Мане ножем иза врата.
232. Силан Турчин долетио,
233. Неустрашив ка вук горски,
234. Те под његов ханџар паде
235. Војвода дурмиторски.
236. Ала батли потурице
237. Те толику доби славу,
238. Посјека је тога дана
239. Кнежевића Рада главу.
240. Бјеше одред црногорски
241. С ону страну Таре преша,
242. Те Турцима не дадоше
243. Про Трипкова прећи леша.

244. Вратише се Турци натраг.
245. Куд толика сила бјежи
246. Кад Џаковић војвода
247. На Ћуприји мртав лежи.
248. Није Никац од Ровина,
249. Нити Вуче Лопушина
250. Погинули отменије,
251. До Џаковић орлушина.
252. Да се прича у земане,
253. Докле Тара вода тече
254. Како гину Црногорци,
255. Кад јуначку ријеч рече.
256. Друкчије је погинути
257. У биткама и у боју,
258. А друкчије умријети
259. За задату ријеч своју.
260. То смрт није, него живот,
261. Наново се јунак роди
262. Кад он живот свој приложи
263. Домовини и слободи!
264. То нијесу смртни људи,
265. То су нека страшна бића
266. У којима обитава
267. Дух Милоша Обилића.
268. Такве смрти небо чува
269. И дава их богу рата,
270. Да вјекују на попришту
271. Код Милоша и Мурата.
Опала ми десна рука
Ко нијесам од Баука,
Војводина млађег брата,
Ово слуша прије рата,
Што је на мост преша прије
Војводине погибије.
Сви су прешли преко моста.
Један јунак са њим оста,
Вук Вуковић из Шарана,
С њим погибе тога дана.